

Eelotsuse küsimus

Kas 29. juuni 2010. aasta seadusena nr 100/2010 kinnitatud 30. aprilli 2010. aasta dekreetseaduse nr 64/2010 artikli 3 lõikes 7 sätestatud Itaalia õigusnormid, kus on ette nähtud, et „balletitantsijate ja baleriimide kategooriasse kuuluvad mees- ja naisartistid jõuavad pensioniikka neljakümne viie aastaseks saamisel, kusjuures töötajate puhul, kelle suhtes kohaldatakse täiel määral sissemaksepõhist või segasüsteemi, kasutatakse kõrgema eaga seotud koefitsienti, nagu on ette nähtud 8. augusti 1995. aasta seaduse nr 335 artikli 1 lõikes 6. Kahe aasta jooksul pärast käesoleva sätte jõustumist on eelmises lõikes nimetatud kategooriasse kuuluvatel tähtajatult tööle võetud töötajatel, kes on jõudnud pensioniikka või üle selle, õigus kasutada igal aastal uuendatavat võimalust jääda edasi tööle. Selle võimaluse kasutamiseks tuleb kahe kuu jooksul pärast käesoleva sätte jõustumist või kolme kuu jooksul pärast seda, kui on tekkinud õigus pensionile, esitada avaldus ENPALSile, ilma et see muudaks vanaduspensionile jäämise ea ülempiiri, mis on naistel nelikümmend seitse aastat ja meestel viiskümmend kaks aastat“, on vastuolus soolise diskrimineerimise keelu põhimõttega, mis on ette nähtud direktiivis 2006/54⁽¹⁾ ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas (artikkel 21)?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiiv 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine) (ELT L 204, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 20. märtsil 2017 – Catia Passeri versus Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Kohtuasi C-143/17)

(2017/C 249/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Catia Passeri

Vastustaja: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Eelotsuse küsimus

Kas 29. juuni 2010. aasta seadusena nr 100/2010 kinnitatud 30. aprilli 2010. aasta dekreetseaduse nr 64/2010 artikli 3 lõikes 7 sätestatud Itaalia õigusnormid, kus on ette nähtud, et „balletitantsijate ja baleriimide kategooriasse kuuluvad mees- ja naisartistid jõuavad pensioniikka neljakümne viie aastaseks saamisel, kusjuures töötajate puhul, kelle suhtes kohaldatakse täiel määral sissemaksepõhist või segasüsteemi, kasutatakse kõrgema eaga seotud koefitsienti, nagu on ette nähtud 8. augusti 1995. aasta seaduse nr 335 artikli 1 lõikes 6. Kahe aasta jooksul pärast käesoleva sätte jõustumist on eelmises lõikes nimetatud kategooriasse kuuluvatel tähtajatult tööle võetud töötajatel, kes on jõudnud pensioniikka või üle selle, õigus kasutada igal aastal uuendatavat võimalust jääda edasi tööle. Selle võimaluse kasutamiseks tuleb kahe kuu jooksul pärast käesoleva sätte jõustumist või kolme kuu jooksul pärast seda, kui on tekkinud õigus pensionile, esitada avaldus ENPALSile, ilma et see muudaks vanaduspensionile jäämise ea ülempiiri, mis on naistel nelikümmend seitse aastat ja meestel viiskümmend kaks aastat“, on vastuolus soolise diskrimineerimise keelu põhimõttega, mis on ette nähtud direktiivis 2006/54⁽¹⁾ ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartas (artikkel 21)?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiiv 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine) (ELT L 204, lk 23).